Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 12. prosince 2011

o přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, pokud jde o jeho články 10 a 11

(2012/23/EU)

(Úř. věst. L 8, 12.1.2012, s. 13)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 12. prosince 2011

o přistoupení Evropské unie k Protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, pokud jde o jeho články 10 a 11

(2012/23/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 1 a 2 písm. a) a c) ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) a čl. 218 odst. 8 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Protokol z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 (dále jen „Athénský protokol“) představuje významné zlepšení režimu odpovědnosti dopravců a odškodnění cestujících po moři.

(2) Athénský protokol upravuje Athénskou úmluvu o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 a v článku 15 stanoví, že oba dva dokumenty jsou stranami Athénského protokolu chápány a vykládány společně jako dokument jediný.

(3) Články 10 a 11 Athénského protokolu se týkají nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ([1]). Unie má tudíž výlučnou pravomoc, pokud jde o články 10 a 11 Athénského protokolu.

(4) Po přistoupení Unie k Athénskému protokolu by pravidla týkající se soudní příslušnosti stanovená v článku 10 tohoto protokolu měla mít přednost před příslušnými pravidly Unie.

(5) Pravidla o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí stanovená v článku 11 Athénského protokolu by však neměla mít přednost ani před příslušnými pravidly Unie, jež se vztahují na Dánsko podle Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ([2]), ani před pravidly Luganské úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 16. září 1988 ([3]) či Luganské úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne

([1]) Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.
([2]) Úř. věst. L 299, 16.11.2005, s. 62.
([3]) Úř. věst. L 319, 25.11.1988, s. 9.

▼B

30. října 2007 ([1]), neboť smyslem uplatňování těchto pravidel je zajistit uznávání a výkon soudních rozhodnutí přinejmenším ve stejném rozsahu jako podle pravidel Athénského protokolu.

(6) Athénský protokol mohou ratifikovat, přijmout, schválit nebo k němu mohou přistoupit státy a organizace regionální hospodářské integrace, sestávající ze suverénních států, které na tyto organizace přenesly pravomoc v určitých záležitostech, jež Athénský protokol upravuje.

(7) Podle čl. 17 odst. 2 písm. b) a článku 19 Athénského protokolu mohou organizace regionální hospodářské integrace Athénský protokol uzavřít.

(8) Spojené království a Irsko, na než se vztahuje Protokol (č.21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, budou jakožto součást Evropské unie vázány články 10 a 11 Athénského protokolu.

(9) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a toto rozhodnutí není pro Dánsko závazné ani použitelné, pokud jde o články 10 a 11 Athénského protokolu. Dánsko bude těmito články vázáno jako oddělená smluvní strana.

(10) Většina pravidel Athénského protokolu byla začleněna do práva Unie nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 ze dne 23. dubna 2009 o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod ([2]). Unie tedy v záležitostech upravovaných uvedeným nařízením vykonala svou pravomoc. Samostatné rozhodnutí týkající se těchto ustanovení se přijme souběžně s tímto rozhodnutím.

(11) Členské státy, které mají Athénský protokol ratifikovat nebo k němu přistoupit, by tak měly učinit pokud možno souběžně. Členské státy by si proto měly vyměnit informace o stavu svých ratifikačních nebo přístupových postupů, aby mohly co nevíce připravit souběžné uložení svých listin o ratifikaci nebo přistoupení. Při ratifikaci Athénského protokolu nebo přistoupení k němu by měly členské státy vznést výhradu obsaženou v pokynech IMO,

([1]) Úř. věst. L 339, 21.12.2007, s. 3.
([2]) Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 24.

▼B

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přistoupení Evropské unie k protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 (dále jen „Athénský protokol“) se schvaluje jménem Evropské unie, pokud jde o jeho články 10 a 11.

Znění těchto článků je uvedeno v příloze.

Článek 2

1. Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné k uložení listiny o přistoupení Unie k Athénskému protokolu, pokud jde o jeho články 10 a 11, v souladu s čl. 17 odst. 2 písm. c), čl. 17 odst. 3 a článkem 19 uvedeného protokolu.

2. V době uložení listiny o přistoupení Unie učiní toto prohlášení o pravomoci:

„Pokud jde o otázky upravované články 10 a 11 Athénského protokolu z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, na které se vztahuje článek 81 Smlouvy o fungování Evropské unie, členské státy Evropské unie s výjimkou Dánského království v souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie přenesly pravomoci na Unii. Unie tuto pravomoc vykonala přijetím nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.“.

3. V době uložení listiny o přistoupení učiní Unie toto prohlášení k čl. 17a odst. 3 Athénské úmluvy o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974 ve znění článku 11 Athénského protokolu:

▼M1

„1. Pokud soudní rozhodnutí v záležitostech, na něž se vztahuje Athénský protokol z roku 2002 k Athénské úmluvě o přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři z roku 1974, vydá soud Belgického království, Bulharské republiky, České republiky, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Irska, Řecké republiky, Španělského království, Francouzské republiky, Chorvatské republiky, Italské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Lucemburského velkovévodství, Maďarska, Malty, Nizozemského království, Rakouské republiky, Polské republiky, Portugalské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky, Finské republiky, Švédského království nebo Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, jsou uznávána a vykonávána v kterémkoli členském státě Evropské unie v souladu s příslušnými pravidly Evropské unie, která danou věc upravují.

▼B

2. Pokud soudní rozhodnutí v záležitostech, na něž se vztahuje Athénský protokol, vydá soud Dánského království, jsou uznávána a vykonávána v kterémkoli členském státě Evropské unie v souladu s Dohodou mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech.

3. Pokud soudní rozhodnutí v záležitostech, na něž se vztahuje Athénský protokol, vydá soud některého třetího státu,

a) který je stranou Luganské úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 30. října 2007, jsou uznávána a vykonávána v členských státech Evropské unie v souladu s uvedenou úmluvou;

b) který je stranou Luganské úmluvy o příslušnosti a výkonu a uznávání soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 16. září 1988, jsou uznávána a vykonávána v členských státech Evropské unie v souladu s uvedenou úmluvou.“.

4. Osoba nebo osoby jmenované podle odstavce 1 tohoto článku učiní při ukládání listiny o přistoupení Unie k Athénskému protokolu, pokud jde o jeho články 10 a 11, výhradu uvedenou v pokynech IMO.

Článek 3

Unie uloží listinu o přistoupení k Athénskému protokolu, pokud jde o jeho články 10 a 11, do 31. prosince 2011.

Článek 4

Členské státy podniknou nezbytné kroky, aby uložily ratifikační nebo přístupové listiny k Athénskému protokolu v přiměřené lhůtě a pokud možno do 31. prosince 2011.

▼B

PŘÍLOHA

ČLÁNKY 10 A 11 PROTOKOLU Z ROKU 2002 K ATHÉNSKÉ ÚMLUVĚ O PŘEPRAVĚ CESTUJÍCÍCH A JEJICH ZAVAZADEL PO MOŘI Z ROKU 1974

Článek 10

Článek 17 úmluvy se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Soudní příslušnost

1. Žalobu podle článků 3 a 4 této úmluvy může osoba uplatňující nárok podat k jednomu ze soudů uvedených níže za předpokladu, že tento soud sídlí ve státě, jenž je stranou této úmluvy, a že se příslušné místo určí podle vnitrostátního práva každého státu s více možnými soudy, jenž je stranou této úmluvy:

a) soud státu, v němž má žalovaný trvalé bydliště nebo v něm má hlavní sídlo hospodářské činnosti; nebo

b) soud státu, v němž se podle smlouvy o přepravě nachází místo odjezdu nebo místo určení; nebo

c) soud státu, v němž má bydliště nebo trvalé bydliště osoba uplatňující nárok, jestliže v tomto státu má sídlo hospodářské činnosti i žalovaný a je soudně příslušný v tomto státu; nebo

d) soud státu, v němž byla uzavřena smlouva o přepravě, jestliže v tomto státu má sídlo hospodářské činnosti žalovaný a je soudně příslušný v tomto státu.

2. Žalobu podle článku 4a této úmluvy má osoba uplatňující nárok možnost podat k jednomu ze soudů, k němuž by mohla být žaloba podána proti dopravci nebo provádějícímu dopravci podle odstavce 1.

3. Poté, kdy došlo k nehodě, při které byla způsobena škoda, se strany mohou společně dohodnout na soudu nebo rozhodci, kterému budou nároky na odškodnění předloženy k projednání.“.

Článek 11

Toto znění se doplňuje jakožto článek 17a úmluvy:

„Článek 17a

Uznávání a výkon

1. Jakékoli rozhodnutí soudu příslušného podle článku 17, které je vykonatelné ve státu původu, kde již nepodléhá běžným formám přezkumu, je uznáno v každém státě, jenž je smluvní stranou úmluvy, s výjimkou případu, kdy

a) rozhodnutí bylo získáno podvodem; nebo

b) případů, kdy žalované straně nebyla v přiměřené době oznámena žaloba a nebyla jí poskytnuta příležitost k řádné obhajobě.

▼B

2. Rozhodnutí uznané podle odstavce 1 je vykonatelné v každém státě, jenž je stranou této úmluvy, jakmile jsou splněny náležitosti v tomto státě předepsané. Tyto náležitosti nemohou znovu otevírat skutkovou podstatu věci.

3. Stát, jenž je stranou tohoto protokolu, může uplatnit jiné předpisy pro uznávání a výkon rozhodnutí za předpokladu, že jejich účinek zajišťuje, aby rozhodnutí byla uznána a vykonána přinejmenším ve stejném rozsahu, jako podle odstavců 1 a 2.“.